உத்தானக் கிளைகளிலிருந்து பழமும், மேட்டுக்களிலிருந்து பூவும் பறித்துக் கொடு
க்கிருஷ்ண் என்ற வேஷங்களையெல்லாம் அறிந்ததும், படிக்கக் கற்பித்தின காட்டியாய்
இத்தனை போல் ஒரு வேதனை கண்டது தாவோன் உள்ளத்தில்.
இத்தனை போல் பொழிந்ததும் பேரன்பு நாயகி — வாழ்வு, மது
முயல் விழி கண்ணீர் மாரி பொழிந்ததும் அவளை கூர்ந்து பார்க்கின்ற
ஒளி, நட்பு, ஒன்றும் கதை செய்து அவளை நோக்கும் கூர்ந்து பார்க்கப்பார்த்தன
பூப்போல் மென்மையாகப் படைத்து விட்டு பகவான் இந்தப் பெண்ணை இப்படி
ஏன் பந்தத்திலும் பிணக்கிலும் தள்ளாட வைக்கவேண்டும்? கோமளமான இந்த
ஜீவன் இன்று எங்கே வாழ்க்கிடக்கிறது! எப்படி எவ்வளவு வேதனையும்
சகித்துக் கொண்டிருந்தாளோ? இந்த வயதிலே என்ன என்ன கஷ்டங்கள்
பாவம், அவளுக்கு!
நம் நாட்டில் ஒரு தடவை ஊர்வலம் ஆன போர்வதிகள் மருமணம் செய்துக்கொ
ள்ளக் கொஞ்சமும் தயங்குவது இல்லை. ராமாயணத்தை ஒரு முறை படித்துப் பார்த்த
பின், மனிதனைக் கண்டால் சம்மதமாகுமா? அது போலத்தான் பெண்டாட்டி
வாழ்க்கையும்! ~~தானின்~~
வானில் பால் நிலவைக் கேட்டதும் என் உள்ளத்தில் தென்றல் உலாவுவது
போல் ஓர் உணர்ச்சி கண்டது. சுதந்திரமான கற்பனைகள் இருந்து விட்டு
எழுந்த என் காதோடு காதலாக இரகசியம் பேசின — கருமேகம் சூழ்ந்து மழை
பெய்தது போல், இந்தச் சில வருஷங்களாக என் உள்ளத்தில் மோதிக் கொண்டி
ருக்கிறது ஒரு வேதனை. கோமளமான அவளை ஒரு தாயாகத் தேற்ற
த் தீர்த்து விடலாமென்று எண்ணியிருந்தேன் — என்னுள் அடங்கியிருக்கும்
ஒரு வாத வைராக்கியம் என்னைத் தடுக்கப் பார்க்கிறது போல் இருக்கிறது!

என்னை மணக்க விரும்பிய அந்தப் பெண்ணின் கதைப் பெயரைக் கூடச் சொல்லப்
போவதில்லை; புராதன தத்துவ ஆராய்ச்சியாளர்களோ அதைக் கேட்டுத்
தெரிந்து கொள்ளவும் மாட்டார்கள் என்ற பயத்தினால். அல்ல; அவர்கள் ஆராய்ச்சிக்கு
எட்டாத ஒரு பொன்னுலகம் — என் இதயம் என்னும் தாமரை மலரினில்
அந்தத் திவ்ய நாமம் பொறிக்கப்பட்டு அழியாமல் விளங்குகிறது. வேறு
எந்தச் செப்பேட்டிலும் அதைக் காண முடியாது.
நண்பர்கள் பலருக்கு வேடிக்கையாகப் பார்த்திருக்கிறேன். மனைவியைப் பற்றிச்
சொன்னதும் போது மனைவியை அப்படியே படித்து வருவது போல் பார்த்துக்
கொண்டிருப்பார்கள். வம்பளக்க நடத்த ஆரம்பித்ததும் சொற்பொழிவு பதம்
பார்ப்பது போல் அவளுடைய குணங்களை அறிந்துச் சொல்வார்கள்.
யௌவனத்தின் தூண்டுதலுடன் அவன் வாழ்க்கை போதிலும் இன்னும்
தன்னைக் கட்டு அறிவாய் பாவனையாகவே இருந்தான். மனைவியர்க்கல்
பணி மிகுந்திருக்கிறது; சில காலம் ஒரு பட்டும், இன்னும் அது உருக்கவில்லை.
அந்த நிலையில் இருந்தான். அவன் எவ்வளவு நிர்மலமானவன் — தாய்
மையுடன் வாழ்வும் — என்பது எனக்கல்லவோ தெரியும்? அதே உணர்ச்சி
மூலம் படைத்த பெண் புதிய வண்ணம் கொண்டு, வாழ்கின்றாள். மலர்ந்து,
உள்ளும் புறமும் எங்கும் மகிழ்ச்சி பொங்கும் யுவதியாக எப்படி மாறினாள்
என்று எனக்கே தெரியாது! — காத்திருந்து உதய வேளையில் திகழும்
வானம் போல், கருணை ததும்பும் அவள் வாழ்வில் ஒரு சம்பவம் இடி
கொண்டிருந்தது; அந்தப் பார்வையால் இன்று இருக்கும் பெண்மை எங்கே
போயிற்றோ? முன்னே மாறினாள் என் மகத்தை கேட்கிறான்.
அவர்கள் நீதியே புரியவில்லை என்று எண்ணினாலும் போதும்.